

Soukromá SOŠ
manažerská a zdravotnická s. r. o., Břeclav

MAZEC

Z OBSAHU:

Slovo paní ředitelky
Den mimořádných událostí
Anketa pro prváky
Výprava do knihovny
Můj první den ve škole
Rozhovor s paní učitelkou Dvořákovou
Květinový den
Exkurze v Hodoníně
Otázky pro Sárku Hružovou
... a mnoho dalšího

Školní rok
2021 / 2022
1. číslo
ŠKOLNÍ ČASOPIS

MAZEC

SLOVO PANÍ ŘEDITELKY

Milé čtenářky, vážení čtenáři,

minulý rok byl jiný než ty ostatní. Byl velmi náročný. Těžké to měli všichni – žáci, učitelé, rodiče. Troufám si ale říct, že nejtěžší to měli ložští maturanti oboru Praktická sestra. Ti totiž svou zkoušku z dospělosti začali skládat hned na podzim.

A zatímco jejich vrstevníci hledali motivaci, aby zapnuli počítač a připojili se na online výuku, oni pracovali v nemocnicích a v domovech seniorů. Dvanáctihodinové směny, práce o víkendech a i v době, kdy ve školním roce ostatní žáci měli prázdniny, se staly realitou.

Kromě toho, že vykonávali fyzicky náročnou práci na covidových odděleních, museli být silní i psychicky – ti, o které pečovali, v důsledku koronavirového onemocnění často umírali. Na to je žádná škola opravdu připravit nemohla. A přesto, že stáli v prvních liniích a pracovali jako jejich dospělí kolegové,

zvládli ještě chodit na distanční výuku a připravit se na maturitu a přijímací zkoušky na vysokou školu.

Toto úsilí si jistě zaslouží obrovskou poklonu. Jsem ráda, že naše škola dostala významné ocenění „Bronzovou pamětní medaili“ za obětavé nasazení při zvládnání

krizového stavu vyvolaného pandemií covid, které naši škole předal Mgr. Jan Grolich, hejtman Jihomoravského kraje. Toto ocenění patří všem žákům ložských 3. a 4. ročníků, kteří dobrovolně nebo v rámci pracovní povinnosti pomáhali.

Na naší škole odmaturovalo celkem dvacet žáků, ostatní už dnes pracují ve zdravotnických zařízeních. Každý rok doufám, že naši absolventi

zvládnou „překročit práh dospělosti“. Letos vím, že se o ně nemusím bát.

Ing. Šárka Kamenská

DEN MIMOŘÁDNÝCH UDÁLOSTÍ (pohled účastníků)

Dne 9. 9. 2021 pro nás žáci čtvrtého ročníku ze zdravotního oboru naší školy připravili Den mimořádných událostí. Začalo to testováním na covid, abychom se ujistili, že jsme všichni zdraví a můžeme vyrazit na Cyklosféru v Břeclavi, kde se uvedená událost konala.

Ještě před zahájením akce jsme měli požární poplach, abychom věděli, jak se máme zachovat v případě požáru u nás ve škole. Po úspěšné zkoušce úniku před požárem jsme se celá škola společně odebrali na Cyklosféru, a tak mohli zahájit soutěžní dopoledne. Když jsme dorazili do cíle, paní učitelka Trubačová nás obeznámila s postupem a pravidly dnešního dne. Dostali jsme papírek, vypsalí svoje jména, název družstva a s úsměvem začali plnit úkoly na

stanovištích. Drtivá většina se týkala zdravotnictví, úrazů, první pomoci atd., proto byl bohužel obor marketing v menší nevýhodě, ale i tak jsme si všichni vedli moc dobře. Po dokončení všech stanovišť jsme odevzdali papírek s bodováním a žáci čtvrtého ročníku společně s učiteli sečetli body každého družstva a po menší přestávce vyhlásili výsledky.

Já a moje družstvo jsme bohužel nevyhráli, ale i přesto jsme si den užili a výhercům gratulujeme. Po vyhlášení nás učitelé pustili domů a každý si odešel svým směrem. Den mimořádných událostí se čtvrtému ročníku moc povedl a já mu tímto děkuji za práci a organizaci vydařeného dne.

Adéla Foretová, MM2

Ve čtvrtek 9. září se na naší škole konal Den mimořádných událostí, který se pořádá každoročně. Na této akci si žáci mohou formou zábavného soutěžení zkusit, jak se zachovat v situacích, ve kterých jde téměř o život.

Žáci se rozdělí do družstev a chodí po stanovištích, kde si v praxi vyzkouší, zda se dokáží poprat v nejrůznějších případech. Na

čtyřech z nich je první pomoc; všechny tyto úkoly jsou spojeny s nějakou nehodou. Dívka byla na oslavě a přepadl jí tam muž pod vlivem alkoholu, utrpěla dvě řezné rány na předloktí. Další situací jsou popáleniny. Jde o skupinku lidí uvězněnou v hořícím domě a zasažení elektrickým proudem, kde je přítomna kamarádka a studenti se musí zvládnout postarat o zraněnou dívku i o kamarádku v šoku. Na dalších stanovištích se nachází evakuační zavazadlo, dorozumění s cizincem, bezpečnost v dopravě a test zdatnosti.

Dle toho, jak si žáci dokázali s úkoly poradit, jsou ohodnoceni body. Nejvyšší počet získaných bodů na jednotlivých místech je dvacet. První tři skupinky, co získaly nejvyšší počet bodů, dostanou drobnou cenu ve formě sladkosti. Celkově jde o hezky strávený den plný zkušeností a nových znalostí.

Daniela Fadrná, MM1

DEN MIMOŘÁDNÝCH UDÁLOSTÍ (očima organizátorů)

Dne 9. 9. 2021 se uskutečnila událost s názvem Den mimořádných událostí. Akce se koná každý rok první pátek v září. Letos to bylo trochu odlišné a probíhala druhý týden ve čtvrtek. Na organizaci se vždy podílí žáci ze čtvrtého ročníku – čili tenhle rok my.

Sešli jsme se v daný čas na Cyklosféře v Břeclavi. Předem ve škole jsme si vybrali, na kterém stanovišti chceme být, a rozdělili se

Den mimořádných událostí se konal tentokrát druhý zářijový čtvrtek na Cyklosféře v Břeclavi. Jelikož je naše třída ve čtvrtém ročníku, akci jsme pořádali my. Ráno jsme se sešli na domluveném místě, našli vhodné zázemí pro určené stanoviště a nachystali si potřebné věci. Jak jsme měli hotovo, už jsme jenom čekali na příchod našich spolužáků, kteří dorazili kolem deváté hodiny. Rozdělili se do týmů přibližně po čtyřech, dostali papír, do kterého se zapisovaly všechny body, co získali, a podle toho se na konci určil vítěz.

Na seznamu byla stanoviště s první pomocí, která zahrnovala popáleniny, krvácení nebo třeba poranění elektrickým proudem. Druzí u svých stanovišť zkoušeli znalosti angličtiny, nebo taky co vše patří do evakuačního

do dvojic. Celkem bylo 9 stanovišť. Jednalo se především o první pomoc. Na zbytku si žáci mohli vyzkoušet fyzickou zdatnost a ověřit své znalosti. Já jsem byla na místě, kde probíhala simulace tepenného krvácení. Společně se mnou tenhle prostor měly na starost moje spolužačka a paní učitelka Mgr. Hana Ciprysová. Situace vždy probíhala tak, že přišla skupinka 4 žáků a spolužačka povyprávěla příběh, který se mi stal. Pak byl čas, aby ošetřili ránu. Studenti zdravotnického oboru většinou věděli, jak mají postupovat. Naopak marketáči si moc rady nevěděli. To vůbec nevadilo, protože jsme jim vždy poradily a vysvětlily, z jakého důvodu to tak je. Před polednem paní učitelky vyhlásily vítěze a my následně na to uklidily stanoviště.

Mně osobně se tahle akce moc líbila. Přinesla žákům spoustu nových informací, které mohou využít kdykoliv v běžném životě.

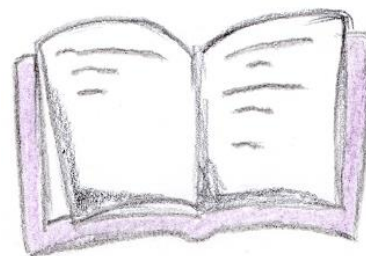
T. Grbavčicová, PS4

zavazadla. Třeba já jsem byla spolu s paní učitelkou Slavíkovou u stanoviště, kterému se říkalo „Test zdatnosti“. Spolužáci museli přejít přes lanové průlezky až na konec, kde je ještě čekalo trochu cvičení v podobě dřepů, kliků nebo taky angličáků. Přímo na našem stanovišti byli soutěžící moc šikovní, někteří víc zdatní než druzí. U stanovišť s první pomocí to bylo trochu horší. Našla se i skupina, co věděla skoro všechno, pak i skupina, která nevěděla vůbec nic, bylo to individuální. Záleželo na znalostech žáků.

Myslím si, že akce se vydařila, jak počasím, tak i celkovou atmosférou. Žáci vypadali, že si to užili, nebo aspoň žádné námítky nezazněly. Doufám, že na další rok se budou jen těšit.

Olga Líznarová, PS4

ANKETA PRO PRVÁKY

1. Jak jsem se dozvěděl/a o této škole?
2. Co očekávám od studia na této škole?

K. Bartošíková (MM1)

1. Chodila jsem na gymnázium v Břeclavi a věděla jsem o většině škol, které v tomto městě jsou. V téhle škole jsem navštěvovala soukromou výuku anglického jazyka. Podrobnější informace jsem zjistila na webových stránkách školy.
2. Očekávám, že mě tahle škola připraví na moje budoucí studium. Chtěla bych pokračovat ve studiu marketingu a managementu. Doufám, že mi získané vědomosti umožní zaměstnání, které mě bude naplňovat a zajímat a budu schopná se postavit na vlastní nohy a obstarat si své potřeby, zájmy a cestování.

N. Kocáková (PS1)

1. O škole jsem se dozvěděla od holek, které na ni šly taky. Více informací jsem si našla na internetu.
2. Od studia očekávám hlavně to, že se naučíme hodně věcí, které bychom mohli v budoucnu co nejlépe využít.

A. Filípková (MM1)

1. O škole jsem se dozvěděla na internetu, když jsem hledala školu v blízkosti mého domova s oborem stejným nebo podobným, jaký je zde.
2. Já jen doufám, že se naučím to, co budu v pracovním životě potřebovat.

O. Koprivňanský (PS1)

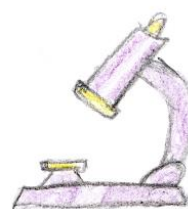
1. Na doporučení mého lékaře, po otázce: „Pane doktore, kam bych měl jít studovat, kdybych chtěl dělat doktora?“
2. Dostatečnou přípravu na zvládnutí maturitní zkoušky a následné pokračování na vysoké škole.

Š. Salajka (MM1)

1. Jelikož jsem se nedostal na školu, kam jsem chtěl, tak mamčina kamarádka mi poradila tuhle školu.
2. Očekávám, že mě tahle škola posune někam dál v angličtině.

D. Kypr (PS1)

1. O škole jsem se dozvěděl z internetu.
2. O zdravotnictví se zajímám a rád bych prohloubil své znalosti v oblasti záchrany lidských životů.

D. Fadrná (MM1)

1. O téhle škole jsem se dozvěděla díky mé kamarádce, která zde studuje a velmi si tuto školu chválí.
2. Splnění maturity a připravenost pro budoucí práci.

E. Kočíková (PS1)

1. Už hodně dlouho jsem si říkala, že chci být zdravotní sestřička, tak jsem se ptala v rodině. Jedna moje teta chodila do Břeclavi do školy. Zaujalo mě to, a tak jsem si začala zjišťovat věci a nakonec jsem se do školy zamilovala ☺.
2. Očekávám, že se naučím odborně pomáhat lidem a že budu konečně dělat, co chci. Doufám, že mi to půjde a že na sebe budu hrdá ☺.

Ilustrace: Lucie Osíčková, MM2

VÝPRAVA DO KNIHOVNY

Dne 7. 9. 2021 jsme se s třídou MM1 vypravili do Městské knihovny Břeclav. Jako první nás pracovnice po příchodu usadily do spodní místnosti s většinou knih a vykládaly nám o historii této instituce a o osudech některých titulů, například za okupace. Dokonce tam měli i publikace, které byly za 2. světové války zakázané, i s originálním razítkem. Dále nám povídky o různých žánrech knih a o službách, které nám knihovna může poskytnout.

Po pobytu v oddělení beletrie a odborné literatury jsme si zasoutěžili formou kvízu „KAHOOT“, kde tři nejlepší obdrželi sladkou odměnu.

Dále jsme se přesunuli na první poschodí, kde se nacházela „digitální“ část knihovny, kde půjčovali například kazety či CD. Ale

byly tam také časopisy. Ve vrchním patře nabízeli služby jako použití počítače pro zjištění informací při tvorbě například nějakého projektu, poté poskytovali možnost využití tiskárny, takže služba byla zpoplatněna. Zájemce má na výběr buď černobílý tisk, nebo barevný. Barevný je samozřejmě dražší.

Jedna taková vymoženost, která mi přišla zajímavá, byla, že tam mají počítače, kde si zákazník může vyhledat knihu, o kterou má zájem. Poté obdrží informaci, jestli je dostupná, popřípadě si ji může rezervovat a knihovna mu pošle zprávu, že je pro něj kniha nachystána.

Návštěva knihovny mi přišla jako zajímavé zpestření výuky literatury.

Jakub Foukal, MM1

ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU DVOŘÁKOVOU

1. Proč jste si vybrala zrovna naši školu?

Oslovila mne paní ředitelka Kamenská (je pravidelnou účastnicí Zumba lekcí), jestli bych měla zájem vzít pár hodin tělesné výchovy na Vaší škole. Byla to pro mne výzva a zároveň i bezva nápad. Cítila jsem nadšení, které bych ráda předávala dál a dál.

2. Chcete něco na naší škole změnit? Jestli ano, tak proč?

Ano. Bylo by skvělé, kdyby nebylo tolik „UVOLNĚNÍ“ z tělesné výchovy. Chápu, že někteří žáci to mají skrz zdravotní potíže, ale najdou se i tací, co to mají ze své pohodlnosti. Ráda bych byla pro žáky „sparring partner“ a prožívala aktivně hodiny tělesné výchovy s nimi. Vždyť naše tělesná schránka nás nese celým životem a je jen na nás, kdy zchátrá a bohudík můžeme aktivním způsobem trochu ovlivnit i naše vnitřní metabolické pochody (např. vyplavování toxických látek potem) a naučit se zmírnit stres pomocí dechu.

3. Jak dlouho působíte jako učitelka?

V roce 2012 jsem dostala první pracovní příležitost na ZŠ v Lednici (II. stupeň – chemie, přírodopis).

Takže to bude na jaře má první „desetiletka“.

4. Jaký obor jste vystudovala a na jaké škole?

Vystudovala jsem Chemii a technologii potravin na Mendelově univerzitě v Brně. Poté jsem absolvovala „pedagogické minimum“ navíc s učitelstvím Ekonomie pro střední školy na slovenské Vysoké škole DTI. A abych se nenudila, tak i s mým manželem si momentálně rozšiřujeme aprobaci na Univerzitě Karlově právě v oblasti sportu/tělesné výchovy. Do budoucna mě láká téma: speciální pedagogika/ergoterapie... aneb pohybem ke snadnějšímu učení.

5. Jak se Vám na naší škole líbí?

Na SSOŠ Břeclav, s r.o. se mi moc líbí. Je to škola, která je pro mne velmi přátelská (jak kolegové, tak i vedení) a doufám, že tuto atmosféru zažívají s námi i naši žáci.

6. V kolika letech jste začala tančit zumbu?

Zumbu jsem objevila v roce 2009 na sportovní dovolené v Chorvatsku a ještě v listopadu téhož roku jsem byla na školení v Bratislavě. Takže jsem ji začala tančit ve 24 letech.

7. Jak Vás napadlo se zumbou začít?

Zumba je má láska na první pohled/pocit. Spojení tance, zábavy a jednoduchých kroků, které na sebe systémově nenavazují do složitějšího celku

(jako u aerobiku) mi dává volnost a kreativitu při vymýšlení choreografií a zároveň se přitom člověk odreaguje.

8. Jak jste se od zumby dostala na učení ve škole?

Zumba velmi výrazně souvisí i s mým „pedagogickým startem“. Paní ředitelka Kamenská chodívá na mne tancovat již řadu let a jednou za mnou po lekci zumby přišla... no a víte, jak to dopadlo.

9. Baví Vás více zumba s dětmi nebo s dospělými?

Obě dvě věkové skupiny mě baví. Mám 2 malé děti a o to víc vnímám

důležitost pohybových vzorců již od útlého věku. A na „dospělou“ Zumbu se jdu vyloženě „vyřádit“.

10. Jak Vás napadlo zumbu zapojit i do Vaší svatby?

„Zumba svatba“ byl počín mého kreativního ducha (o nápady nemám nikdy nouzi). Nikomu jsem nic neřekla a na svatbu nám přijeli z Pelhřimova zapsat rekord (nejvíc svatebčanů tančících Zumbu – bylo jich 133 a jsme zapsáni v Knize rekordů).

Za rozhovor děkuje: Adéla Foretová, MM2

KVĚTINOVÝ DEN

Ve středu dne 29. září jsem se společně s naší třídou zúčastnila 25. ročníku akce, kterou pořádá Liga proti rakovině. Před tím, než to všechno začalo, jsme se rozdělili do dvojic a dostali jsme všechny potřebné věci, jako byly třeba umělé květiny, letáčky, trička atd. Potom nám paní učitelka Ciprysová a paní učitelka Balga sdělily veškeré potřebné informace, a my jsme mohli odejít. Jako první jsme mohli obejít naši školu, kde nám hodně lidí přispělo a tím podpořilo tenhle den proti rakovině. Po tom, co jsme obešli vyšší a nižší ročníky, jsme se vydali do ulic. Já se svojí dvojičkou jsme si vybrali místo u Tesca. Ze začátku to vypadalo beznadějně, ale po tom, co lidé začali chodit a otevřelo se více obchodů, nám to šlo skvěle. Potkali jsme bohužel i pár

nepříjemných lidí, kteří se nám vyhýbali, ale velká spousta lidí s úsměvem přispěla. Měli jsme radost, když nám byli ochotni tu dvacetikorunu přispět na pomoc nemocným.

Po dvanácté hodině jsme měli ve škole sraz s našimi učitelkami. Tady jsme odevzdali předměty, které nám zbyly včetně kasiček s penězi, jimiž lidé přispěli. Paní učitelka Balga a paní učitelka Ciprysová nám poděkovaly a my jsme mohli odejít domů. Celkově jsme vybrali 30 645,- Kč, což očekával málokdo. Jsem ráda, že jsme alespoň takhle mohli pomoci nemocným lidem a že pořád existují lidé, kteří jsou ochotní pomáhat a přispívat na dobrou věc.

Adéla Foretová, MM2

EXKURZE DO HODONÍNA

V pondělí 27. září jeli žáci 1.-3. ročníku oboru MM s učitelkami T. Kupcovou a J. Trubačovou na exkurzi do Hodonína navštívit muzeum Tomáše Garrigue Masaryka. V plánu bylo navštívit i firmu Sonnentor, ale požadovali od nás testy, a tak jsme jeli jen do muzea.

Ti, co nejsou z Břeclavi, dojeli autobusem na vlakové nádraží a tam si koupili jízdenku a označili si ji. Pak jsme si sedli do vlaku a jeli jsme do Hodonína, kde jsme čekali na autobusovém nádraží na zbytek lidí, co jel z Velkých Bílovic. Když už jsme byli všichni, tak jsme mohli jít do muzea. Šli jsme celkem dlouho, ale nebylo to zas tak daleko.

Dne 27. září 2021 jely třídy MM1, MM2 a MM3 na exkurzi do muzea TGM v Hodoníně. Jelikož žáci pocházejí z různých míst, nejprve jsme se všichni potkali na autobusovém nádraží v Hodoníně. Ti, kteří jeli z Břeclavi, dorazili na autobusové nádraží s paní učitelkou Trubačovou a zbytek přijel s paní učitelkou Kupcovou. Po příjezdu jsme mohli vyrazit do muzea, které se nachází na druhém konci Hodonína.

Hned při vchodu do areálu muzea jsme si všichni mohli všimnout busty Tomáše G. Masaryka, která se nachází na dvoře muzea. Paní učitelky nás hned všechny donutily se před ní vyfotit. Potom už následoval začátek exkurze. Paní průvodkyně prvně začala vyprávět o dětství naše-

Když už jsme byli u muzea, tak paní učitelka Kupcová vybrala od nás peníze, aby mohla koupit vstupné. Poté jsme šli dovnitř na prohlídku. Paní průvodkyně nám povykládala o dětství Tomáše Garrigue Masaryka, o jeho osobním životě a taky o politickém životě. Také jsme mohli vidět sochu Masaryka v životní velikosti, která seděla u dřevěného stolu a jiné věci. Ke konci návštěvy jsme se dívali na krátký film, který trval 25 minut, a pak jsme mohli jít na autobus nebo někteří se od nás odpojili.

Počasí bylo příjemné, jsem ráda, že nepršelo. Muzeum bylo zajímavé a prohlídku jsem si užila.

Adriana Rusmanová, MM2

ho prvního prezidenta, což doprovázely krásné kulisy a obrazy z jeho dětství. Bylo tam hodně replik z jeho doby, ale i autentické věci, jako byl třeba jeho klobouk, který tam věnovala Masarykova rodina. Ta taktéž muzeu poskytla knížku, kterou Masaryk denně četl. Exkurzi doprovázela mimo jiné i videa, která byla dobře zakomponována do již zmíněných kulis. Na závěr celé exkurze nám byl puštěn krátký dokument o Masarykově životě.

Celá exkurze byla doopravdy moc dobře zpracovaná a myslím si, že hodonínské muzeum TGM Masaryka se opravdu nemá za co stydět. Určitě jsem tohle muzeum navštívil naposled.

David Janeček, MM3

PLYŠÁKOVÁ NEMOCNICE

Plyšáková nemocnice byla akce pracovníků Červeného kříže, kteří oslovili naši třídu, aby jim pomohla s její realizací. Probíhala dva dny po sobě ve dnech 29. a 30. září 2021. Účastnily se jí děti z mateřských školek, které si s sebou měly vzít plyšáky a vymyslet si, jakou nemoc jejich „miláčky“ mají. Cílem bylo ukázat dětem lékařské a ošetrovatelské výkony na jejich oblíbených hračkách a tím odbourat jejich strach z nemocnic. Akce se uskutečnila v zasedací místnosti na MÚ Břeclav.

Když jsme přišli na místo konání, převlékli jsme se do oděvů, které nosíme na praxe, a poté jsme nachystali naše „ordinace“. Stanovišť pro děti bylo celkem 6, každé mělo své zaměření (oční, zubní atd.) a děti měly vyhodnocovat, kam s jakou nemocí půjdou. Některé z nich byly od začátku bezprostřední a veselé, jiné však měly ze začátku strach a styděly se, ale nakonec se také uvolnily a akci si užily.

Já a spolužačka Tamča jsme měly stanoviště pohotovosti. Bylo trochu těžké se oprostit od odborných názvů, které musíme běžně v praxi používat. Plyšákům jsme měřily teplotu, krevní tlak, dávaly jsme se jim do krku, svítily jsme do očí, a hlavně lepily obrázkové náplasti, což děti nadchlo úplně nejvíce. V rámci akce byla i prohlídka sanitky se záchranářem.

Každé „školčátko“ nakonec po prohlídce plyšáka dostalo recept do lékárny, která byla na konci trasy. Zde si děti vyzvedly „léky“ pro plyšáky v podobě lentilek, navíc každé dítě dostalo v zubní ordinaci i kartáček na zuby. Myslím, že se akce velmi povedla, a hlavně splnila svůj účel. Já i spolužačky a paní učitelka Jitka Vojtová, která nás na akci doprovázela, jsme si celé dva dny ve společnosti dětiček také moc užily.

Michaela Zemková, PS3

POSEL ZIMY

Havran v hávu barvy noci
nemá sny mé ve své moci.
Nejsem Edgar Allan Poe,
by ovlivnil mysl mou.

Zobákem do hlíny mlátí,
život červů, larev krátí.
Po té práci o listí
svoji "zbraň" si očistí.

Možná tomu věří kdosi,
že ten pták jen smůlu nosí.
Mne nezbaví pohody
tahle součást přírody.

Posle zimy, vítán budiž!
Snad moc lidí nenaprudíš
svým hlasitým krákorem,
jenž nám teď zní nad dvorem.

M. Zachodil

Ilustrace: A. Foretová, A. Rusmanová (MM2)

OPEŘENÍ MIGRANTI

Havrani a kavky
nemyslí na vdavky,
hledajíce potravu:
semínka či ponravu.

Zbarvením se podobají,
velikostí už ne,
přesto o nich hodlám psáti
verše vcelku slušné.

Každoročně u nás
v tento adventní čas
černě zbarvení ptáci
mají zde cos na práci.

Přiletěli ze severu
do mírnější zimy,
toulají se po okolí,
já se toulám s nimi.

Ach, ptačí migrace,
to není legrace:
navrátit se najisto
vždycky na stejné místo.

Až přijde obleva jarní,
opeřenci zmizí.
Odletí zakládat hnízda
do krajiny cizí.

M. Zachodil

MŮJ PRVNÍ DEN VE ŠKOLE

Ani jsem se nenadála a už nastal začátek září. To znamenalo, že přišel můj první den na střední škole. Celé prázdniny jsem přemýšlela, jak to asi proběhne a jestli si s někým hned sednu. Měla jsem strach, ale nakonec to bylo lepší, než jsem myslela.

Nebudu předbíhat a začnu ránem. Měli jsme na devět, takže jsem vstávala až v šest (ano, pro někoho je to brzo, ale pro mě je to víc než dost). Nachystala jsem se, vyžehlila si vlasy a mohla jsem vyrazit!

Ten den mě vezla mamka, takže jsem se jako vždy nemusela stresovat, že nestíhám. Dojeli jsme před školu, kde na mě čekala Lucka, se kterou jsem byla na základce (stejně jako s Míšou, Kájou a Gabčou).

První dojmy byly takové celkem trapné, všichni si nás prohlíželi a říkali si, že my jsme ti noví. Ze začátku proběhla řeč na školním dvoře, kde paní ředitelka vítala žáky zpátky ve škole. Když jsme hráli hru „bingo“ a chodili po třídě, dozvěděla jsem se, že mě pár spolužáků zná přes sociální sítě, protože máme společné kamarády. Což znamenalo, že jsme měli téma, o kterém se můžeme pobavit a skamarádili jsme se. Ty hry nám podle mě dost pomohly vytvořit dobrý kolektiv, který tu máme. První den byl takový skok do nového života a jsem ráda, že se povedl.

Natálie Veselá, PS1

Můj první den byl lepší, než jsem čekala. Nové třídy jsem se bála, přestože jsem měla zkušenosti s novými kolektivy na gymnáziu a táboře. Nevěděla jsem, co mám od nich očekávat. O prázdninách jsem si ještě psala s jednou budoucí spolužačkou, takže jsem neměla obavy, že tam zůstanu sama. První den jsem tedy přišla o hodinu dřív ke škole a čekala jsem. Pomalu tam chodili žáci a já začala být ještě víc nervózní. O půl hodiny později přišla i ta spolužačka, se kterou jsem si o prázdninách psala. Bavily jsme se až do té doby, než nás zavolali.

Ve třídě jsem si našla svoje nové místo, sedla jsem si a byla jsem zvědavá, co se bude dít. Viděla jsem nové spolužáky a říkala jsem si, že budu mít celkem v pohodě třídu. 7 holek a 11 kluků. Nikdy předtím jsem nebyla v kolektivu, kde je víc chlapců. Na gymplu nás ve třídě bylo 28. 20 holek a 8 kluků. Základní školu ve Tvrdonicích si už nepamatuji.

Začali jsme se ve třídě pomalu seznamovat. Byla jsem dost nervózní, protože vždy mne zajímá, jaký mají na mě ostatní názor, ale teď jsem to nemohla řešit. Snažila jsem se být milá a přátelská, ale nevím, jestli mi to vycházelo. Celkem jsem si to užila a myslím, že si budeme ve třídě rozumět.

Karolína Bartošíková, MM1

KDYŽ SE ŘEKNE MATURITA...

Blíží se konec čtvrtého ročníku na střední škole a čeká nás maturita. Zkouška dospělosti, o které učitelé ve škole mluví skoro každý den. Uplynulé tři roky jsem to nějak moc neřešila a byla jsem ráda, že procházím s průměrnými známkami. Často jsem si říkala, že mám ještě dost času na přípravu a byla v klidu, ale najednou je to skoro tady. Sama nevím, jak to dopadne. Momentálně si pokládám otázku, jestli to zvládnou? Snad se stihnu za tu dobu připravit. Ve škole se s učiteli poslední dobu intenzivně věnujeme tématu a učivo k maturitě. Mnohdy nás někteří straší, ale koneckonců chtějí docílit toho, abychom tuto zkoušku nepodcenili. Nedávno nám začalo doplňující doučování z českého a anglického jazyka. Určitě není nemožné tyto jazyky zvládnout, jen to bude chtít dostačující a individuální přípravu pro každého z nás.

Jsem velmi ovlivněna stresem. Pokaždé, když se zeptám někoho, kdo už to má za sebou, dostanu často odlišnou odpověď. Někteří říkají, že se připravovali na všechny okruhy k maturitní práci a někdo vám odpoví: „Tohle je pro mě zbytečné.“ Víím, že to vždy nemusí vyjít, přece jen máme tři pokusy, ale každý z nás by to chtěl zvládnout co nejlépe. Další myšlenkou je určitě otázka: A co po maturitě? Půjdeme studovat na vysokou školu nebo si najdeme práci v nemocnici a budeme se dál rozvíjet v praxi? To už bude jen na nás, jak moc je pro nás důležité něčeho v životě dosáhnout, a právě maturita je pro nás začátek a jedna z největších životních zkoušek.

Terezie Marxová, PS1

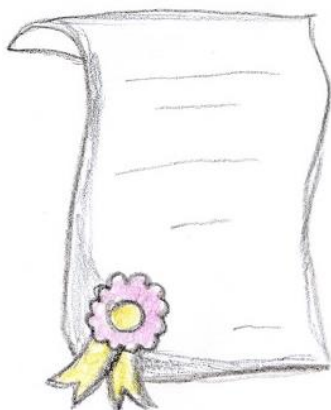
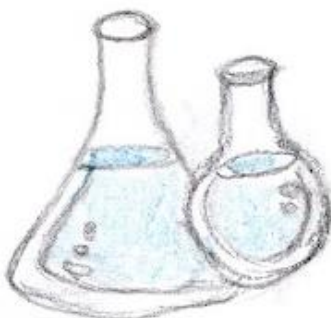
Maturita – velká životní zkouška, která ukáže, jak jsme se celé čtyři roky připravovali a učili. Všichni se bojí, jestli ji úspěšně zvládnou.

První rok na této škole na nás byli učitelé až moc hodní – odpadávaly nám hodiny a učivo bylo celkem lehké. Ve druháku jsme se do půlky března učili ve škole, ale potom přišel covid, tudíž jsme se museli učit z domova. Ve třetáku jsme šli na chvíli zpátky do školy, ale potom nás opět zavřeli. Pro všechny byla tato doba jistě velmi složitá, protože učivo nebylo možné pochopit tak dobře, jako ve škole. Osobně si ale myslím, že jsem toto období zvládl docela dobře. Postupem času

přibývalo testů, které byly těžší a známkování přísnější, a teď ve čtvrtáku se už musíme opravdu pečlivě připravovat na maturitu. Snažíme se mluvit před třídou o zadaných otázkách z marketingu, ekonomiky a konverzace z angličtiny, učíme se na didaktické testy, do literatury jsme si měli

vybrat a přečíst 20 knih a udělat z nich rozbor. A s paní ředitelkou pracujeme na úkolech k praktické zkoušce do mediální prezentace. Letos určitě každému udělalo radost, že už nebude povinná maturita z matematiky. Bude to hodně náročné, stresující a zabere to hodně sil, ale myslím si, že pokud si učivo k maturitě dobře rozplánuji a každý den se něco naučím, tak bych to teoreticky mohl zvládnout. Nezdá se to, ale čas rychle letí a za chvíli už budeme stát u maturitních zkoušek. Můj cíl je maturitu úspěšně složit už na první pokus!

Martin Vachůt, MM4

Ilustrace: Lucie Osíčková, MM2

POLSKÁ SOCHA PŘED BŘECLAVSKOU ŠKOLOU

Už více než rok zdobí prostor před naší školou zajímavý artefakt. Dohoda mezi polským městem Andrychów a českým městem Břeclav byla uzavřena dne 16. 12. 2005. U příležitosti 12. výročí partnerství se obě města rozhodla navzájem si darovat umělecký předmět – sochu, symbolizující region přátelského města, které bude deklarovat skvělou spolupráci a bude trvale připomínat vzájemnou blízkost obou partnerských měst a jejich občanů.

V případě sochy od Polska pro Česko se jedná o sochu dvou tančících dětí, a to dívkou s copánky a chlapcem s chocholem v regionálních krojích. Je to socha s názvem Andrychowska svatba, v polštině Andrychowskie wesele. Představuje dvě tančící děti, které jsou oblečeny v krojích a drží se za ruce. Břeclavi ji darovalo polské mě-

sto Andrychów. Autorem sochy je Polák Zbigniew Bury, známější pod svým pseudonymem Alex Johanson, který dělá nejenom sochy, ale i dřevořezby, maluje a vytváří i uměleckou keramiku. Andrychowska svatba byla odhalena 3. září 2020 v jedenáct hodin dopoledne. Zúčastnili se jí mimo jiné i zástupci obou měst.

V roce 2018 darovala Břeclav Andrychówu sousoší tří žen. Dostaly název Břeclavské nevěsty. Jsou oblečeny v krojích a každá z nich drží v ruce hrozny. Toto sousoší vytvořil břeclavský umělec František Varga. Umělecké dílo je tvořeno pouze z kovů a plechů a má symbolizovat jižní Moravu v celé její kráse. Důraz je zde kladen především na pěstování révy, nádheru kroje a lidové tradice.

Adéla Foretová, Vladimír Schejbal (MM2)

OTÁZKY PRO SÁRU HRŮZOVOU

1. Kdy jste dostala svoje první kolo?

Své první kolo jsem dostala ve 4 letech.

2. Kdo Vás přivedl k závodní cyklistice?

K cyklistice mě přivedla moje starší sestra a její přítel. Ti jezdí na silničním kole a mě se to strašně zamlouvalo. Tak jsem si to jednou vyzkoušela a zalíbilo se mi to.

3. V kolika letech jste začala závodit?

Ve svých čerstvých 13 letech.

4. Máte nějaké své vzory, kterým byste se ráda přiblížila?

Nemám žádný vzor.

5. Jezdíte nejen na silnici a na velodromu, ale věnujete se také krosu. Které z těchto odvětví cyklistického sportu máte nejraději a proč?

Nejraději mám dráhovou cyklistiku. Vzhledem k tomu, že mám astma, tak nejsem moc na ty dlouhé tratě v kopcích, ale spíše na kratší a rychlejší disciplíny, jaké jsou zrovna na dráze.

6. Který cyklistický doplněk je pro Vás nejdůležitější?

Nejdůležitější doplněk je pro mě asi helma, poté cyklistické tretry.

7. Jak probíhá Váš trénink na závody?

Není to jen o najíždění kilometrů, ale také o nabírání svalů a aktivní regeneraci. Máme různé tréninky venku (kopce, vytrvalost, techniku...) a také v posilovně a tělocvičně. Nesmí chybět ani volný den.

8. Máte nějaký speciální jídelníček před soutěžením?

Nijak zvlášť upravený jídelníček nemám, jen omezují sladká a smažená jídla.

9. Jak se Vám daří skloubit cyklistiku s učením?

Když budu upřímná, ani moc ne. Mám každý den trénink a jsem po něm většinou unavená.

10. Jaký je zatím Váš největší úspěch?

Můj největší úspěch je z Mistrovství ČR, a to je dvakrát za sebou 2. místo z Team sprintu.

11. Měla jste na kole nějaký pád?

Pádů jsem už měla několik, jak na silnici či dráze, tak i v cyklo-krose. Pokud dobře počítám, bylo jich sedm.

12. Najdete si čas ještě i na nějaké další zájmy či koníčky?

Když máme volný den, určitě ano, jinak ani moc ne.

13. Které místo u nás byste doporučila každému cyklistovi?

Za mě je krásné místo v Beskydech Karolinka, jsou tam krásné cyklostezky a za městem je „Balaton“, kde se dá koupat a je to

vždy krásný výlet.

14. Co Vás přivedlo k myšlence přestoupit z břevlanského Sportcomplexu do brněnského týmu?

Tým Dukla Brno se specializuje hlavně na sprinty a dráhovou cyklistiku, která mě hodně baví a dovolím si i říct, že mi jde, proto bych chtěla v budoucnu přestoupit do sprinterského týmu.

15. Jaký je Váš největší cyklistický sen?

Můj největší sen je zúčastnit se MS v dráhové cyklistice.

Za rozhovor děkuje: M. Zachodil

Soukromá SOŠ
manažerská a zdravotnická s. r. o., Břeclav

MAZEC

Školní časopis

Soukromé SOŠ manažerské a zdravotnické s. r. o., Slovácká 1a, Břeclav

ŠÉFREDAKTOR:
REDAKČNÍ TÝM:

Mgr. Milan Zachodil
MM2 (pro školní rok 2021/2022)

Adéla Foretová
Leona Létalová
Lucie Osičková
Adriana Rusmanová
Denisa Sedláková
Vladimír Schejbal

Slovácká 1a, 690 02 Břeclav

www.mzbv.cz

ssoss.breclav@post.cz

Partnerská škola JA Czech